

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 07.11.2005
COM(2005) 543 végleges

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE
A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS AZ EURÓPAI GAZDASÁGI
ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK**

**az EU közös transzfer árképzési fórumának az EU-ban található kapcsolt vállalkozások
transzfer árképzési dokumentációra vonatkozó munkájáról**

javaslat

MAGATARTÁSI KÓDEX

**az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációjára
vonatkozóan**

(előterjesztő: a Bizottság)

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE
A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS AZ EURÓPAI GAZDASÁGI
ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK**

**az EU közös transzfer árképzési fórumának az EU-ban található kapcsolt vállalkozások
transzfer árképzési dokumentációra vonatkozó munkájáról**

1. BEVEZETÉS

1. E közlemény célja az EU közös transzfer árképzési fóruma (JTPF) által 2004. január és 2005. május között az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációra vonatkozó munkájáról való jelentéstétel, valamint a Bizottság által e munkából levont következtetések bemutatása.

2. HÁTTÉR

2. A „*Vállalati adózás a belső piacon*”¹ című tanulmányát követően a Bizottság a 2001. évi, „*Egy akadálymentes belső piac felé – A vállalatok EU-n belüli tevékenységeire vonatkozó, konszolidált társasági adóalap létrehozására irányuló stratégia*”² című közleményében javaslatot tett az „EU közös transzfer árképzési fórumának” létrehozására. 2002. március 11-én a Tanács elfogadta az e törekvést támogató következtetéseket.

A fórumot hivatalosan a Bizottság hozta létre 2002 júniusában. A fórum az egyes tagállamok adóhatóságainak egy-egy szakértőjéből és az üzleti szféra tíz képviselőjéből áll. A felvételt kérő országok, valamint az OECD Titkárságának képviselői megfigyelőként vesznek részt a fórumon. A JTPF jegyzőkönyveinek összefoglalói a Bizottság honlapján találhatók³.

3. Mint az a tanácsi következtetésekből is kitűnt, a JTPF-nek konszenzus alapján kell működnie és pragmatikus, nem jogszabályi megoldásokat kell találnia az OECD transzfer árképzési iránymutatásai keretében az EU-n belüli transzfer árképzési módszerekhez kapcsolódó gyakorlati problémákra.
4. A JTPF első alkalommal 2002 októberében ült össze és két évre szóló munkaprogramot dolgozott ki.
5. A JTPF tevékenységének első fő eredményei a választottbírószági egyezményrel kapcsolatos kérdésekre (a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-i 90/436/EGK egyezmény),

¹ „*Vállalati adózás a belső piacon*”, a Bizottság személyzeti munkadokumentuma, SEC(2001) 1681, 2001.10.23.

² A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak: „*Egy akadálymentes belső piac felé – a vállalatok EU-n belüli tevékenységeire vonatkozó, konszolidált társasági adóalap létrehozására irányuló stratégia*”, COM(2001) 582 végleges, 2001.10.23.

³ http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/taxation/company_tax/transfer_pricing/index_en.htm

valamint a tagállamok közötti kettős adóztatásról szóló egyezmények keretében a kölcsönös egyetértési eljárásokat érintő egyes kapcsolódó kérdésekre vonatkozó következtetések és ajánlások.

6. A JTPF következtetéseinek és ajánlásainak alapul a JTPF 2002. október–2003. december közötti tevékenységeiről szóló, 2004. április 23-án közzétett bizottsági közlemény⁴, mely magában foglalt egy, a választottbírói egyezmény hatékony végrehajtását célzó magatartási kódexre és a tagállamok közötti kettős adóztatásról szóló egyezmények keretében a kölcsönös egyetértési eljárásokat érintő egyes kapcsolódó kérdésekre irányuló javaslatot. A javasolt magatartási kódexet a Tanács 2004. december 7-én fogadta el.
7. Figyelembe véve a JTPF munkaprogramjának konstruktív eredményeit és a továbbra is előtte álló fontos feladatokat, a Bizottság 2004 decemberében további két évvel (2005 januárjától 2006 decemberéig) meghosszabbította a JTPF megbízatását.
3. **AZ EU KÖZÖS TRANSZFER ÁRKÉPZÉSI FÓRUMÁNAK 2004 JANUÁRJA ÉS 2005 MÁJUSA KÖZÖTTI TEVÉKENYSÉGE**
8. A JTPF tevékenységéről szóló, 2005 májusában konszenzussal elfogadott, a transzfer árképzési dokumentációs követelményekre vonatkozó jelentést a személyzeti munkadokumentum tartalmazza⁵. A tevékenységi jelentés a JTPF tanácskozásait összegzi. A jelentésből az a következtetés vonható le, hogy az EU-ban található kapcsolt vállalkozások szabványosított és részben centralizált transzfer árképzési dokumentációja hozzájárulhatna az egységes piac fejlődéséhez.
9. Az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációjának vizsgálata képezte a JTPF fő tevékenységét 2004 januárja és 2005 májusa között. Megállapították, hogy nőtt a dokumentációra vonatkozó követelmények száma az EU-ban, valamint hogy a tagállamok dokumentációra vonatkozó követelményei jelentősen eltérnek egymástól.
10. Az a tény, hogy a belső piacon különböző dokumentációra vonatkozó követelményrendszerek vannak jelen, terhet ró arra a tagállami vállalatra, amely egy másik tagállambeli kapcsolt vállalattal kíván üzleti tevékenységet létesíteni és/vagy folytatni. Gazdaságtalan a különböző tagállamokban külön és egyedi dokumentációs csomagokat létrehozni. Ezek a problémák különösen a kis- és középvállalkozásokat érinthetik.
11. E helyzet orvoslására a fórum a dokumentációra vonatkozó követelményeket illetően különböző megközelítéseket jelölt ki, az ezek mellett illetve ellen szóló érvek figyelembevételével pedig – különösen a jogbiztonság és a rugalmasság terén – úgy határozott, hogy követi a szabványosított „EU transzfer árképzési dokumentáció” (EU TPD) koncepcióját. Az EU TPD fő jellemzői: az adóhatóság számára szükséges,

⁴ COM (2004) 297 végleges, 2004.4.23. „Az EU JTPF 2002 októberé és 2003 decembere közötti munkájáról, valamint a választottbírói egyezmény hatékony végrehajtását célzó magatartási kódex létrehozására irányuló javaslatról szóló közlemény (90/436/EGK, 1990. július 23.)”

⁵ SEC(2005) 1477, 2005.11.11. Az EU közös transzfer árképzési fórumának a transzfer árképzési dokumentációról szóló jelentése.

dokumentációra vonatkozó követelmények kockázatértékelési eszközként való szabványosítása, valamint elegendő információ begyűjtése egy csoport transzferárainak vizsgálatához; a dokumentáció lényegi részének csoportszinten megvalósuló centralizálási lehetősége (a „fődokumentum”); valamint valamennyi érintett EU-tagállam számára egy multinacionális vállalat összes EU-n belüli kapcsolt vállalatára vonatkozó, közös, szabványosított transzfer árképzési információkhoz való hozzáférés biztosítása.

12. A fórum a továbbiakban megvitatta az összehasonlítható adatok adatbázis alapján történő keresésének gyakorlatát, a kockázatértékelés kérdését, valamint olyan általánosabb ajánlásokra vonatkozó javaslatokat, mint a dokumentáció időzítése és elkészítése, az ügyletek összesítése, a KKV-kat illetően a dokumentációra vonatkozó követelmények egyszerűsítése, a nyelvi követelmények, a dokumentációval kapcsolatos szankciók, a dokumentációs szabályok állandó telephelyekre történő alkalmazása és a választottbírói egyezmény 2004. november 1-jei ismételt hatálybalépésének hatása.

3.1. Az összehasonlítható adatok adatbázis alapján történő keresésének gyakorlata

13. A csoporton belüli ügyletek egyenlő feltételek mellett történő lebonyolításának („arm’s length”) támogatása céljából mind az adófizető, mind pedig az adóhatóság számára különféle lehetőségek kínálóznak a bizonyítékok megszerzésére. Ezen lehetőségek kiterjednek a vállalaton vagy csoporton belül azonnal rendelkezésre álló – és emiatt kedvelt – információforrásra (belső összehasonlítható adatok) csakúgy, mint a különböző forrásokból elérhető külső összehasonlítható adatokra, beleértve azokat az adatbázis alapján történő kereséseket, melyek esetében az adatok eleget tesznek az összehasonlíthatósági követelményeknek és az ügyletek összesítésére vonatkozó szabályoknak. A fórum egyetértett abban, hogy az adóhatóságoknak a hazai és nem hazai összehasonlítható adatokat az ügyre vonatkozó egyedi tények és körülmények figyelembevételével kell értékelniük. A páns-európai adatbázisokban talált összehasonlítható adatokat például nem kell automatikusan elutasítani. A nem hazai összehasonlítható adatok használata önmagában még nem sújthatja nem-telejesítés miatti szankcióval az adófizetőt.

3.2. Kockázatértékelés

14. A globalizáció miatt bonyolulttá válnak az adózási kérdések és az adóhatóságok számára is nehezebbé válik a kereskedelem és a bevételek beáramlásának nyomon követése. A külföldről származó bevételek összegének és típusai számának jelentős növekedése miatt a globalizáció megnehezíti az adóhatóságok számára, hogy ellenőrizzék az adófizetők transzfer árképzésének pontosságát. A rendelkezésre álló korlátozott források ellenére az adóhatóságoknak maximális igazgatási hatékonyságot kell elérniük. Másrészt a vállalkozások változó és gyakran terjedelmes dokumentációs követelményekkel szembesülnek, valamint egyre inkább ki vannak téve az e dokumentációs követelmények nem teljesítése vagy pedig a függetlenség elve („arm’s length principle”) be nem tartása miatti szankcióknak. A fórum ezért a dokumentációra vonatkozó követelmények keretében röviden megvitatta a kockázatértékelés kérdését mind az adóhatóságok, mind az üzleti vállalkozások szempontjából, valamint kijelölte az egyedi és közös célkitűzéseket.

15. Az adóhatóságok számára a kockázatértékelés a legfontosabb ügykiválasztási, egyedi vizsgálati és adóellenőrzési eszköz. Másrészt az üzleti vállalkozások számára a kockázatértékelés segíthet az adófizetőknek abban, hogy proaktív módon összpontosítsanak a részletesebb magyarázatot és dokumentációt igénylő „kockázatos” ügyletekre, segíthet továbbá az alkalmazott transzfer árképzési rendszer javításában.
16. A kockázatkezelés közös célkitűzése annak biztosítása, hogy az üzleti vállalkozások vagy az adóhatóságok megállapíthassák, mekkora erőfeszítés és költség szükséges egy kapcsolt vállalkozások közötti ügylet „egyenlő feltételek mellett történő lebonyolításából” („arm’s length”) származó eredményének különleges körülmények közötti meghatározásához, valamint annak kijelöléséhez, hogyan lehet az ezen eredmény bemutatásához szükséges bizonyítékot megőrizni. Másszóval a kockázatértékelés lehetővé teszi mind az adóhatóságok, mind az üzleti vállalkozások számára, hogy szűkös forrásaikat a lehető leghatékonyabban és leghatásosabban osszák fel és használják ki.
17. A fórum azt a következtetést vonta le, hogy minél nagyobb a kölcsönös egyetértés az üzleti vállalkozások és az adóhatóságok között a kockázatértékelés alapját illetően, annál nagyobb előnye származik a kockázatértékelésből valamennyi érintettnek. A fórum úgy vélte, hogy rendkívül hasznos lenne a transzfer árképzési kérdéseket illetően egy vállalati adókockázat felmérésére irányuló, kölcsönösen elfogadott eljárás.
18. A fórum megvizsgálta a kockázatértékelési eljárást, felülvizsgálta a kockázati mutatókat és arányokat, figyelembe vette az EU-n belüli kockázatértékelési eljárás alkalmazási területét, valamint megvizsgálta egy szabványosított kockázatértékelési formanyomtatvány bevezetésének lehetséges előnyeit. Nem volt azonban lehetőség a kockázatértékelésre vonatkozó munka befejezésére, mivel az időkorlátok miatt a fórum úgy döntött, hogy az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációjára vonatkozó, sokkal fontosabb munkát folytatja.

3.3. Az EU transzfer árképzési dokumentációja: a megközelítés leírása

19. A dokumentációra vonatkozó követelményeket illetően a közös EU-n belüli megközelítést mind az adófizetők, mind az adóhatóságok számára előnyösnek tekintették, mivel ez az adófizetők esetében a szabályok betartásához szükséges költségcsökkenést és kevesebb, dokumentációval kapcsolatos szankciót, az adóhatóságok esetében pedig fokozott átláthatóságot és konzisztenciát jelent. A fórum ezért megvizsgálta a dokumentációs követelményekre vonatkozó különböző lehetséges közös megközelítések hatását és előnyeit, azaz a „legjobb gyakorlatot”, a „szabványosított dokumentációt” és a „centralizált (integrált globális) dokumentációt”. A JTPF ezt a kérdést a Csendes-óceáni Adótisztviselők Szövetsége (PATA) tapasztalatainak, valamint az OECD multinacionális vállalatoknak és adóhatóságnak szóló transzfer árképzési iránymutatásai figyelembevételével tárgyalta meg abból a célból, hogy fenntartsa az egyfelől az adóhatóságok azon joga, miszerint meg kell, hogy kapják az adófizetőtől az adófizető transzfer árképzése függetlenségének („arm’s length”) vizsgálatához szükséges információkat, másfelől a szabályok betartásához szükséges, az adófizetőre háruló költségek közötti egyensúlyt.

20. A szabványosított és centralizált megközelítések mellett illetve ellen szóló érvek figyelembevételével a JTPF egy „EU transzfer árképzési dokumentáció” (EU TPD) elnevezésű új megközelítést dolgozott ki, amely egyesíti a szabványosított és a centralizált (integrált globális) megközelítés szempontjait. Az új megközelítés két fő részből áll: egy olyan dokumentáció-sorozatból, mely az EU-csoport valamennyi tagjára vonatkozó közös, szabványosított információkat tartalmaz (a „fődokumentum”), valamint számos szabványosított dokumentáció-sorozatból, melyek mindegyike ország-specifikus információkat tartalmaz („ország-specifikus dokumentáció”). Az EU TPD megközelítés ezért azt jelenti, hogy vállalatok egy multinacionális csoportja vállalati szinten szabványosított és konzisztens dokumentáció-sorozattal rendelkezik (a „fődokumentumot” kiegészíti az „ország-specifikus dokumentáció”).
21. A „fődokumentumnak” igazodnia kell a vállalat tényleges gazdasági helyzetéhez és a vállalat, valamint a vállalati transzfer árképzési rendszer számára olyan „programtervet” kell biztosítania, amely valamennyi érintett EU-tagállamra vonatkozna. A „fődokumentum” és az „ország-specifikus dokumentáció” együttesen képezik az érintett EU-tagállamra vonatkozó dokumentációs ügysíratot.
22. Az EU TPD-nek az EU-ban letelepedett valamennyi csoporttagra ki kell terjednie, beleértve az EU-n kívüli vállalatok és az EU-n belüli csoporttagok közötti ellenőrzött ügyleteket.
23. Az EU TPD egyrészt valamely multinacionális vállalati (MNE) csoport transzferárainak vizsgálatához szükséges alapvető információsomagot biztosítaná, másrészt kockázatértékelési eszközként szolgálna az adófizetők számára a részletesebb magyarázatot és dokumentációt igénylő ügyletek kijelöléséhez, az adóhatóságok számára pedig kiindulópont lehetne ügy kiválasztáshoz, valamint a vállalat transzfer árképzésének vizsgálatához is. Az EU TPD képes lenne arra, hogy javítsa a dokumentáció minőségét és fokozza az adófizetők transzfer árképzési dokumentációra vonatkozó követelményeknek való megfelelését az EU-tagállamokban. Ezáltal csökkentené a kettős adóztatás, valamint a dokumentációval kapcsolatos szankciók kockázatát. Az adóhatóságok számára az EU TPD megközelítés legfőbb előnye az, hogy valamennyi érintett adóhatóságnak ugyanahhoz a közös dokumentációhoz és ugyanazokhoz az információkhoz lenne hozzáférése a fődokumentum esetében.
24. Az EU TPD némi rugalmasságot biztosít az adófizetőknek és az adóhatóságoknak, mivel az EU TPD használata önkéntes az adófizetők számára, a tagállamok pedig dönthetnek úgy is, hogy egyáltalán nem írnak elő transzfer árképzési dokumentációt vagy a transzfer árképzési dokumentációra vonatkozóan olyan szabályokat állapítanak meg, amelyek az EU TPD-nél kevesebb információt és dokumentációt követelnek meg.
25. Az EU TPD-t választó MNE-knek általánosan és együttesen kell alkalmazniuk ezt a megközelítést az összes olyan kapcsolt vállalkozásra, melyekre a transzfer árképzési szabályok vonatkoznak. Egyes MNE-csoportokat azonban decentralizált szervezeti, jogi illetve működési szerkezet jellemez, vagy pedig egymástól teljesen eltérő termékínálattal és transzfer árképzési politikával rendelkező több nagy osztályból állnak. Más esetekben egy MNE-csoport osztályainak nincsenek vállalaton belüli ügyletei. Egy multinacionális vállalat EU TPD-jének csoporton belüli vagy egy

nemrégiben beolvadt vállalat belüli végrehajtása szintén időigényes. Ezen esetek egyikében sem elegendő egyetlen fődokumentum alkalmazása az EU-csoport valamennyi tagjára. Alaposan indokolt esetekben ezért lehetővé kell tenni, hogy egy MNE-csoport egynél több fődokumentumot is összeállítson vagy hogy egyes csoporttagoknak mentességet biztosítson az EU TPD elkészítése alól.

26. Az MNE-csoport dokumentációs célból önkényesen nem csatlakozhat az EU TPD-megközelítéshez és léphet ki abból, hanem konzisztens és folytonos dokumentációs politikát kell folytatnia. Ezért az EU TPD-t elfogadó MNE-csoportnak évről évre konzisztens dokumentációs politikát kell fenntartania az EU-n belül.
27. A tagállamoknak dönteniük kell az EU TPD nemzeti szinten történő megvalósításának módjáról – mely lehet nemzeti jogszabály, útmutató, közigazgatási gyakorlat, stb. –, amelynek lehetővé kell tennie az EU TPD nemzeti szintű elfogadását. Az EU TPD-t rugalmasan kell végrehajtani, szem előtt tartva az érintett üzleti vállalkozás különleges helyzetét. Különösen a kisebb és kevésbé bonyolult felépítésű üzleti vállalkozásoktól (beleértve a KKV-eket) nem várható el, hogy a nagyobb és komplexebb üzleti vállalkozásokéhoz hasonló mennyiségű vagy részletességű dokumentációt állítsanak elő.
28. A fődokumentumot az érintett tagállamok által közösen választott nyelven kell összeállítani és elfogadni. A fődokumentum fordításait kérésre hozzáférhetővé kell tenni. Az ország-specifikus dokumentációt az érintett tagállam által meghatározott nyelven kell elkészíteni abban az esetben is, ha az adófizető úgy döntött, hogy a fődokumentum részeként kezeli az ország-specifikus dokumentációt.
29. Az adófizetőnek az EU TPD-t csak az adóellenőrzés kezdetekor vagy külön kérésre kell benyújtania az adóhatóság részére. Minden tagállam azonban fenntartja magának hazai jogrendszerében azt a jogot, hogy az adófizetőtől külön kérésre vagy adóellenőrzés során az EU TPD-hez képest több információt és dokumentumot kérjen be.
30. A tagállamok nem vezethetnek be dokumentációval kapcsolatos szankciókat abban az esetben, ha az adófizetők jóhiszeműen, ésszerű módon és határidőn belül eleget tesznek az EU TPD vagy az adott tagállam hazai, dokumentációra vonatkozó követelményeinek, dokumentációjukat pedig megfelelően alkalmazzák független („arm’s length”) transzferárai meghatározásához.
31. Az adófizetők elkerülik az együttműködés hiánya miatti szankciókat abban az esetben, ha megállapodtak az EU TPD megközelítés elfogadásában és külön kérésre vagy adóellenőrzés során ésszerű módon és határidőn belül az EU TPD-n túlmutató, kiegészítő információkat és dokumentumokat szolgáltatnak.

3.4. A választottbíróági egyezmény ismételt hatálybalépése

32. Miután valamennyi tagállam megerősítette, a választottbíróági egyezmény jegyzőkönyve 2004. november 1-jén ismételten hatályba lépett (2000. január 1-jei visszamenőleges hatállyal), többek között kiterjesztve annak érvényességét öt éves időszakokra.

33. Figyelembe véve a tagállamok ideiglenes időszakban tanúsított eltérő álláspontjait – nem minden tagállam erősítette meg ugyanis a jegyzőkönyvet (lásd a JTPF első jelentését⁶ tartalmazó 1. mellékletet) –, a fórum azon a véleményen volt, hogy hasznos lehet a szóban forgó eszköz ismételt hatályba lépéséhez kötődő különböző problémák – különös tekintettel a függőben lévő ügyekre vonatkozó adózásra – megvitatása a közös megoldások kidolgozása és az adófizetők jogbiztonságának szavatolása érdekében.
34. Az EU választottbírószági egyezmény keretében a függőben lévő, kölcsönös egyetértési eljárásokra (MAP) a tagállami adóhatóságokhoz beérkezett kérdőíves válaszokból az derült ki, hogy 2004. december 31-én összesen 109 függőben lévő ügy volt. Ezek közül 64 ügy esetében több mint két éve folytak a kölcsönös egyetértési eljárások, 24 esetben pedig az adófizető 2000. január 1-je előtt nyújtotta be a kérelmet, ami azt jelenti, hogy ezek az ügyek több mint öt éve függőben vannak (hacsak nem hosszabbították meg a két éves határidőt a választottbírószági egyezmény 7. cikkének (4) bekezdésével összhangban).
35. A kérdőíves eredmények egyértelműen mutatják a választottbírószági egyezmény⁷ hatékony végrehajtását célzó magatartási kódex létrehozására irányuló JTPF-munka fontosságát. A tagállamokat ezért arra sürgetik, hogy a választottbírószági egyezmény keretében gyorsítsák meg a kölcsönös megállapodás elérését a függőben lévő MAP-okra, különös tekintettel a több mint két éve húzódó ügyekre. Abban a 24 esetben, amelynél az adófizető 2000. január 1-je előtt nyújtotta be a kérelmet, a tagállamokat arra buzdítják, hogy további késedelem nélkül hozzanak létre tanácsadó bizottságokat és terjesszék ki az ügyekre a választottbírószági eljárást a kettős adóztatás sürgős megszüntetése céljából. Amennyiben az adófizető 2000. január 1-je előtt nyújtotta be a kérelmet, a meghosszabbítási jegyzőkönyv rendelkezéseivel összhangban a választottbírószági eljárást (az egyezmény második fázisa) az alábbiak szerint kell megindítani (hacsak nem hosszabbították meg a két éves határidőt az egyezmény 7. cikkének (4) bekezdésével összhangban):
- olyan ügyek esetében, amelyeknél a kölcsönös egyetértési eljárást több mint két évvel 2004. november 1-je előtt indították meg: a jegyzőkönyv hatálybalépését – azaz nem sokkal 2004. november 1-jét – követő legrövidebb időn belül; valamint
 - olyan ügyek esetében, amelyeknél a kölcsönös egyetértési eljárást kevesebb mint két évvel 2004. november 1-je előtt indították meg: a kölcsönös egyetértési eljárás megkezdése után két évvel.

⁶ A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottságnak az EU közös transzfer árképzési fórumának a 2002 októbere és 2003 decembere közötti, az üzleti vállalkozások adózására vonatkozó munkájáról, valamint a választottbírószági egyezmény hatékony végrehajtását célzó magatartási kódex létrehozására irányuló javaslatról (1990. július 23-i 90/436/EGK) (2004. április 23-i COM(2004) 297 végleges).

⁷ A társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-i 90/436/EGK egyezmény (HL L 255., 1990.8.20., 10–24. o.).

3.5. A JTPF jövőre vonatkozó munkaprogramja

36. 2004. december 14-i ülésén a fórum a következő kérdések 2005-ben és 2006-ban történő megvitatásában állapodott meg:

- Alternatív jogviták elkerülése és állásfoglalás meghozatalára irányuló eljárások (beleértve az APA-t és az előzetes konzultációt);
- A transzfer árképzési kiigazításokra vonatkozó kamat és szankciók;
- A kölcsönös egyetértési és a választottbíróági eljárás igazgatási és bírói jogorvoslattal való interakciójának egyes szempontjai; valamint
- A számviteli rendszerek transzfer árképzésre gyakorolt hatása (a harmonizáltabb és integráltabb számviteli rendszerek transzfer árképzésre vonatkozó következményei és lehetőségei).

3.6. Ellenőrzés

37. A fórum azt is elfogadta, hogy segít a Bizottságnak a választottbíróági egyezmény hatékony végrehajtását célzó magatartási kódex tagállamok általi betartásának, valamint a tíz új tagállam választottbíróági egyezményhez történő csatlakozásáról szóló egyezmény⁸ megerősítési eljárásának ellenőrzésében. Ez lehetővé teszi annak megítélését, hogy ezek az eszközök milyen hatékonysággal szüntetik meg a kettős adóztatást a vizsgálandó kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatban.

4. BIZOTTSÁGI KÖVETKEZTETÉSEK

38. Figyelembe véve a JTPF tevékenységéről szóló, fent említett jelentést, a Bizottság ismételten hangot ad meglegedésének a JTPF munkájára vonatkozóan. A tagállamok és az üzleti szféra képviselői nyitott és konstruktív módon vizsgálták a különböző kérdéseket, ami pragmatikus megoldásjavaslatokat és ajánlásokat eredményezett.

39. A Bizottság úgy véli, hogy a JTPF által végzett, a transzfer árképzési dokumentációra vonatkozó munka pragmatikus megoldást jelent – a „*Vállalati adózás a belső piacon*” című bizottsági tanulmányban is jelzett – a tagállamok dokumentációs követelményeinek egymáshoz képesti jelentős eltéréseiből adódó problémákra. A transzfer árképzési dokumentációra vonatkozó közös megközelítésnek a szabályok betartásához szükséges költségek csökkenését, valamint az EU-n belüli transzfer árképzési dokumentációs követelmények nagyobb konzisztenciáját kell eredményeznie.

40. A Bizottság az EU TPD-t tartja a legalkalmasabb és leghatékonyabb megközelítésnek a növekvő, csoporton belüli, határokon átnyúló, EU-n belüli kereskedelmi ügyletekre vonatkozó transzfer árképzési dokumentációt illetően. Ez az új megközelítés csökkenteni fogja az adózási akadályokat a határokon átnyúló, belső piacon megvalósuló gazdasági tevékenységek esetében.

⁸

A HL-ben még nem tették közzé.

41. A Bizottság teljes mértékben támogatja a JTPF második jelentésében szereplő következtetéseket és javaslatokat. E munka alapján a Bizottság az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációjára vonatkozóan magatartási kódexet dolgozott ki.
42. A Bizottság felkéri a Tanácsot az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációjára vonatkozó, javasolt magatartási kódex elfogadására, a tagállamokat pedig felkéri a magatartási kódexben szereplő ajánlások nemzeti jogszabályaik vagy igazgatási szabályaik útján történő gyors végrehajtására.
43. A Bizottság teljes mértékben támogatja továbbá a JTPF 2004. decemberi ülésén elfogadott új munkaprogramot, az adóviták elkerülése és megoldása terén pedig jelentős előrelépést vár. A Bizottság erről a kérdéssel a JTPF munkájának befejezését követően készít jelentést.
44. A tagállamokat felkéri, hogy évente tegyenek jelentést a Bizottságnak valamennyi olyan intézkedésről, melyet e magatartási kódexre és annak gyakorlati működésére hivatkozva hoztak. E jelentések alapján a Bizottság időszakosan felül fogja vizsgálni ezt a magatartási kódexet.

INDOKOLÁS

Az Európai Bizottság „Vállalati adózás a belső piacon”⁹ című tanulmányát figyelembe véve a Bizottság a 2001. évi, „Egy akadálymentes belső piac felé – a vállalatok EU-n belüli tevékenységeire vonatkozó, konszolidált társasági adóalap létrehozására irányuló stratégia” című közleményében javaslatot tett az „EU közös transzfer árképzési fórumának”¹⁰ (a továbbiakban: JTPF) létrehozására. 2002. március 11-én a Tanács elfogadta az e kezdeményezést támogató következtetéseket. A Bizottság hivatalosan 2002 júniusában hozta létre a JTPF-et.

A JTPF 2002 októbere és 2003 decembere közötti tevékenységéről szóló első bizottsági közleményt¹¹ 2004 áprilisában adták ki, amelyet a Tanács 2004 decemberében fogadott el. Ez tartalmazta a választottbírószági egyezmény hatékony végrehajtását célzó magatartási kódex létrehozására¹² és a tagállamok közötti kettős adóztatásról szóló egyezmények keretében a kölcsönös egyetértési eljárásokat érintő egyes kapcsolódó kérdésekre irányuló javaslatot.

Figyelembe véve a JTPF munkaprogramjának konstruktív eredményeit és a még hátralévő fontos feladatokat, a Bizottság 2004 decemberében úgy határozott, hogy a JTPF eredetileg két évre tervezett tevékenységét 2006 decemberéig meghosszabbítja.

Az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációja volt a JTPF által megvitatott munkaprogram második témája. A dokumentációra vonatkozó követelményeket illetően az EU-n belüli közös megközelítést mind az adófizetők, mind az adóhatóságok számára előnyösnek tekintették, mivel ez az adófizetők esetében a szabályok betartásához szükséges költségcsökkenést és kevesebb, dokumentációval kapcsolatos szankciót, az adóhatóságok esetében pedig fokozott átláthatóságot és konzisztenciát jelent.

A JTPF megvitatta a jó és hatékony dokumentáció célját és tartalmát, beleértve a kockázatértékelés előnyét, a bizonyítási teher kérdését, a dokumentáció összeállítását, benyújtását és tárolását, annak kérdését, hogy mely nyelven kerüljön benyújtásra a transzfer árképzési dokumentáció, az összehasonlítható adatok adatbázis alapján történő keresésének gyakorlatát, valamint a transzfer árképzési dokumentáció állandó telephelyekre történő alkalmazását.

A hagyományos megközelítések – a legjobb gyakorlat kódexe, az EU-n belüli szabványosított dokumentációs szabályok és centralizált (integrált globális) dokumentáció – mellett illetve ellen szóló érvek figyelembevételével és különös tekintettel a jogbiztonságra és rugalmasságra, a JTPF fontolóra vett egy új megközelítést, azaz a legalkalmasabb, szabványosított „uniós transzfer árképzési dokumentációt” (EU TPD). Az EU TPD két fő

⁹ „Vállalati adózás a belső piacon”, a Bizottság személyzeti munkadokumentuma, SEC(2001) 1681, 2001.10.23.

¹⁰ A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottságnak: „Egy akadálymentes belső piac felé – a vállalatok EU-n belüli tevékenységeire vonatkozó, konszolidált társasági adóalap létrehozására irányuló stratégia”, COM(2001) 582 végleges, 2001.10.23.

¹¹ „Az EU JTPF 2002 októbere és 2003 decembere közötti munkájáról, valamint a választottbírószági egyezmény hatékony végrehajtását célzó magatartási kódex létrehozására irányuló javaslatról szóló közlemény (90/436/EGK, 1990. július 23.)”, COM(2004) 297 végleges, 2004.4.23.

¹² A társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-i 90/436/EGK egyezmény (HL L 255., 1990.8.20., 10–24. o.).

részből áll: i. egy olyan dokumentáció-sorozatból, mely egy multinacionális vállalati („MNE”) csoport EU-csoportjának valamennyi tagjára vonatkozó szabványosított és konzisztens információkat tartalmaz (a „fődokumentum”), valamint ii. számos szabványosított, ország-specifikus információkat tartalmazó dokumentáció-sorozatból, melyek összhangban vannak a „fődokumentummal”.

Az EU TPD fő jellemzői a következők: i. az adóhatóság számára szükséges, dokumentációra vonatkozó követelmények kockázatértékelési eszközként való szabványosítása, valamint elegendő információ begyűjtése az MNE-csoport transzferárainak vizsgálatához, ii. a dokumentáció lényegi részének (a „fődokumentum”) csoportszinten való centralizálási lehetősége, valamint iii. valamennyi érintett EU-tagállam számára egy multinacionális vállalat összes EU-n belüli kapcsolt vállalatára vonatkozó, közös, szabványosított transzfer árképzési információkhoz való hozzáférés biztosítása.

A JTPF 2005 májusában konszenzussal fogadta el jelentését és következtetéseit. A JTPF által végzett, a transzfer árképzési dokumentációra vonatkozó munkáról szóló jelentést a Bizottság személyzeti munkadokumentuma tartalmazza¹³.

A fórum tanácskozásai és a dokumentációról szóló jelentése egyértelműen kiemelték annak szükségességét, hogy valamennyi fél (a tagállamok és az üzleti szféra) olyan eszközhöz jusson, mely ajánlásokat ad a transzfer árképzési dokumentációra vonatkozóan.

A Bizottság támogatja a JTPF második jelentésében szereplő következtetéseket és ajánlásokat. Az új EU TPD megközelítés ténylegesen csökkenti a szabályok betartásához szükséges költségeket, továbbá egyszerűsítést, konzisztenciát és fokozott átláthatóságot biztosít a transzfer árképzés területén.

Mivel a javasolt intézkedésnek –vagyis az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációja esetében szabványosított és részben centralizált (integrált globális) dokumentáció létrehozása – tükröznie kell a szubszidiaritás és az arányosság elvét az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikkének megfelelően, és önkéntes kell, hogy maradjon a vállalatok számára, ezért a Tanács által elfogadásra kerülő magatartási kódexre vonatkozó bizottsági javaslat tekinthető a legmeglelőbb jogi eszköznek.

¹³ SEC(2005) 1477, 2005.11.11, Az EU közös transzfer árképzési fórumának a transzfer árképzési dokumentációról szóló jelentése.

MAGATARTÁSI KÓDEX

az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációjára vonatkozóan

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS A TAGÁLLAMOK KORMÁNYKÉPVISELŐI A TANÁCS ÜLÉSE SORÁN

TEKINTETTEL az Európai Bizottság „Vállalati adózás a belső piacon” című tanulmányára¹⁴, valamint a Bizottság a 2001. évi, „Egy akadálymentes belső piac felé – A vállalatok EU-n belüli tevékenységeire vonatkozó, konszolidált társasági adóalap létrehozására irányuló stratégia” című¹⁵, az „EU közös transzfer árképzési fórumának” (a továbbiakban: „JTPF”) létrehozására irányuló javaslatot tartalmazó közleményére, a 2002. március 11-i tanácsi következtetések üdvözlik ezt a lépést és a JTPF 2002. júniusi létrehozását,

MIVEL:

1. A belső piac területén nincsenek belső határok, és így biztosított az áruk, személyek, szolgáltatások és a tőke szabad mozgása.
2. Egy hazai piaci jellemzőkkel rendelkező belső piacon a különböző tagállambeli kapcsolt vállalkozások közötti ügyletekre nem vonatkozhatnak kedvezőtlenebb feltételek, mint az azonos tagállambeli kapcsolt vállalkozások közötti ügyletekre.
3. A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében rendkívül fontos a szabályok betartásához szükséges költségek csökkentése a kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációja esetében.
4. E magatartási kódex a tagállamok és az adófizetők számára az EU-n belüli szabványosított és részben centralizált transzfer árképzési dokumentáció megvalósítását segítő értékes eszköz, melynek célja a transzfer árképzésre vonatkozó követelmények egyszerűsítése a határon átnyúló tevékenységek esetében.
5. Ha a tagállamokban elismernék a szabványosított és részben centralizált transzfer árképzési dokumentációt a független („arm’s length”) alapon történő transzfer árképzés bizonyítékaul, akkor az üzleti vállalkozások jobban részesülnének a belső piac előnyeiből.

¹⁴ „Vállalati adózás a belső piacon”, a Bizottság személyzeti munkadokumentuma, SEC(2001) 1681, 2001.10.23.

¹⁵ A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottságnak: „Egy akadálymentes belső piac felé – a vállalatok EU-n belüli tevékenységeire vonatkozó, konszolidált társasági adóalap létrehozására irányuló stratégia”, COM(2001) 582 végleges, 2001.10.23.

6. Az EU-n belüli transzfer árképzési dokumentációt felül kell vizsgálni az OECD transzfer árképzési iránymutatásai keretében.
7. A szabványosított és részben centralizált dokumentációt rugalmasan kell megvalósítani, szem előtt tartva az érintett üzleti vállalkozás különleges helyzetét.
8. Egy tagállam dönthet úgy, hogy egyáltalán nem vezeti be a transzfer árképzési dokumentációra vonatkozó szabályokat vagy hogy az e magatartási kódexben szereplőknél kevesebb transzfer árképzési dokumentációt ír elő.

ELISMERVE, hogy a dokumentációra vonatkozó követelményeket illetően a közös EU-n belüli megközelítés mind az adófizetők, mind az adóhatóságok számára előnyös, mivel ez az adófizetők esetében a szabályok betartásához szükséges költségek és kevesebb, dokumentációval kapcsolatos szankciót, az adóhatóságok esetében pedig fokozott átláthatóságot és konzisztenciát jelent,

ÜDVÖZÖLVE a Bizottság 2005-ös, az EU közös transzfer árképzési fórumának az üzleti vállalkozások adózására vonatkozó munkájáról szóló közleményét, valamint az EU-ban található kapcsolt vállalkozások transzfer árképzési dokumentációjára vonatkozó magatartási kódex létrehozására irányuló javaslatot,

HANGSÚLYOZVA, hogy a magatartási kódex olyan politikai kötelezettségvállalás, amely nem érinti a tagállamok jogait és kötelezettségeit illetve a tagállamok és a Közösség Szerződésből eredő illetékességi területeit,

ELISMERVE, hogy e magatartási kódex végrehajtása nem akadályozza a globálisabb szintű megoldásokat,

ELFOGADJÁK AZ ALÁBBI MAGATARTÁSI KÓDEXET:

A tagállamok és a Közösség vonatkozó illetékességi területeinek sérelme nélkül e magatartási kódex az EU-ban található kapcsolt vállalkozások szabványosított és részben centralizált transzfer árképzési dokumentációjának megvalósítására vonatkozik.

1. A tagállamok elfogadják az EU-ban található kapcsolt vállalkozások szabványosított és részben centralizált transzfer árképzési dokumentációját, azaz a mellékletben szereplő „EU TPD”-t, amelyet a multinacionális vállalati (MNE) csoportok transzferárainak vizsgálatához szükséges alapvető információcsomagnak tekintenek.
2. Az EU TPD használata önkéntes lesz az MNE-csoport számára.
3. A tagállamok a transzfer árképzési dokumentációhoz hasonló, dokumentációra vonatkozó követelményeket fognak alkalmazni a nyereség állandó telephelynek való tulajdonítása esetében.
4. A tagállamok szükség esetén figyelembe veszik és betartják a mellékletben szereplő általános elveket és követelményeket.
5. A tagállamok vállalják, hogy nem írják elő a kisebb és kevésbé bonyolult felépítésű üzleti vállalkozások (beleértve a KKV-ket) számára, hogy a nagyobb és komplexebb

üzleti vállalkozásokéhoz hasonló mennyiségű és részletességű dokumentációt állítsanak elő.

6. A tagállamok

- a) nem róhatnak a vállalatokra a szabályok betartásához szükséges, ésszerűtlen költségeket vagy adminisztratív terheket azáltal, hogy dokumentáció összeállítását vagy beszerzését kérik tőlük;
- b) nem kérhetnek olyan dokumentációt, amely a felülvizsgálat alatt álló ügyletekkel nincs összefüggésben; valamint
- c) biztosítják, hogy a dokumentációban szereplő bizalmas információk nem kerülnek közzétételre.

7. A tagállamok nem vezethetnek be a dokumentációval kapcsolatos szankciókat abban az esetben, ha az adófizetők jóhiszeműen, ésszerű módon és határidőn belül eleget tesznek a mellékletben leírt, szabványosított és konzisztens dokumentációval kapcsolatos követelményeknek vagy az adott tagállam hazai, dokumentációra vonatkozó követelményeinek, dokumentációjukat pedig megfelelően alkalmazzák független („arm’s length”) transzferáik meghatározásához.

8. E magatartási kódex címzettjei a tagállamok, szándéka pedig, hogy az MNE-ket az EU TPD megközelítés alkalmazására ösztönözze.

9. E kódex egységes és hatékony alkalmazásának biztosítása céljából a tagállamokat felkéri, hogy éves jelentésben számoljanak be a Bizottságnak az e kódexhez, valamint annak gyakorlati működéséhez kapcsolódóan hozott összes intézkedésükről. E jelentések alapján a Bizottság a Tanácsnak szándékozik jelentést tenni, esetlegesen pedig javasolhatja e kódex rendelkezéseinek felülvizsgálatát.

A MAGATARTÁSI KÓDEX MELLÉKLETE

AZ EURÓPAI UNIÓ TRANSZFER ÁRKÉPZÉSI DOKUMENTÁCIÓJA (EU TPD)

1. SZAKASZ

AZ EU TPD TARTALMA

1. Egy multinacionális vállalati (MNE) csoport esetében a szabványosított és konzisztens EU TPD két fő részből áll: i. egy olyan dokumentáció-sorozatból, mely az EU-csoport valamennyi tagjára vonatkozó közös, szabványosított információkat tartalmaz (a „fődokumentum”); valamint ii. számos szabványosított, ország-specifikus információkat tartalmazó dokumentáció-sorozatból („ország-specifikus dokumentáció”). Az EU TPD-nek elegendő részletet kell tartalmaznia, amely lehetővé teszi az adóhatóság számára, hogy ügy kiválasztási célból vagy az adóellenőrzés kezdetekor kockázatértékelést készítsen, releváns és pontos kérdéseket tegyen fel az MNE transzfer árképzésére vonatkozóan és megvizsgálja a vállalaton belüli ügyletek transzferárait. A 31. cikkre figyelemmel a vállalat minden érintett tagállamra vonatkozóan csak egy ügyiratot állít össze, azaz egy valamennyi érintett tagállamban felhasználható, közös fődokumentumot, valamint elkészíti az egyes tagállamokra vonatkozó, különböző ország-specifikus dokumentáció-sorozatot.

2. Az EU TPD-nek az alábbiakban felsorolt elemeket kell tartalmaznia, figyelemmel a vállalat és az ügyletek komplex jellegére. Lehetőség szerint a csoporton belül már meglévő információkat kell felhasználni (pl. irányítási célból). Az MNE-t azonban kérhetik arra, hogy olyan dokumentációt állítson össze erre a célból, amelyet egyébként nem kellene elkészíteni.

3. Az EU TPD az EU-ban található valamennyi csoporttagra kiterjed, beleértve az EU-n kívüli vállalatok és az EU-n belüli csoporttagok közötti ellenőrzött ügyleteket.

4. A fődokumentum

4.1. A „fődokumentumnak” igazodnia kell a vállalat tényleges gazdasági helyzetéhez és a vállalati csoport, valamint a vállalati transzfer árképzési rendszer számára olyan „programtervet” kell biztosítania, amely valamennyi érintett EU-tagállamra vonatkozna és mindegyikben elérhető lenne.

4. 2. A fődokumentumnak az alábbi elemeket kell tartalmaznia:

- a) az üzleti vállalkozás és az üzleti stratégia általános leírása, beleértve az üzleti stratégiában az előző adóévhez képest bekövetkezett változásokat;
- b) az MNE-csoport szervezeti, jogi és működési szerkezetének általános leírása (beleértve a szervezeti ábrát, a csoporttagok felsorolását és az anyavállalat leányvállalatok működésében való részvételének leírását);
- c) az EU-n belüli vállalatokkal ellenőrzött ügyleteket folytató kapcsolt vállalkozások általános megnevezése;
- d) az EU-n belüli kapcsolt vállalkozásokat érintő ellenőrzött ügyletek általános leírása, azaz a következők általános leírása:

- i. ügyletek (tárgyi és nem tárgyi eszközök, szolgáltatások, pénzügyek);
 - ii. számlák; valamint
 - iii. ügyletek értéke;
- e) az elvégzett feladatok és a vállalt kockázatok általános leírása, valamint a feladatokban és a kockázatokban az előző adóévhez képest bekövetkezett változások, pl. független forgalmazóból bizományossá válás;
 - f) nem tárgyi eszközök tulajdonlása (szabadalmak, védjegyek, márkanevek, know-how, stb.), valamint kifizetett vagy kapott jogdíjak;
 - g) az MNE-csoport vállalaton belüli transzfer árképzési politikája vagy a csoport transzfer árképzési rendszerének leírása, amely bemutatja a vállalat transzferárainak függetlenségét („arm’s length”);
 - h) a költség hozzájárulási megállapodások jegyzéke, APA-k és a transzfer árképzési szempontokra vonatkozó olyan bírósági döntések, melyek az EU-n belüli csoporttagokat érintik; valamint
 - i) kötelezettségvállalás minden hazai adófizető részéről arra vonatkozóan, hogy kérésre a megadott határidőn belül kiegészítő információt szolgáltatson a hazai előírásoknak megfelelően.

5. Ország-specifikus dokumentáció

5.1. Az ország-specifikus dokumentáció tartalma kiegészíti a fődokumentumot. E kettő együttesen képezi az illető EU-tagállamra vonatkozó dokumentációs ügysíratot. Az ország-specifikus dokumentációhoz azok az adóhatóságok férhetnének hozzá, amelyeknek jogos érdeke fűződik a dokumentációban szereplő ügyletek megfelelő adóztatásához.

5.2. Az ország-specifikus dokumentációnak a fődokumentum tartalmán kívül a következő tételeket is tartalmaznia kell:

- a) az üzleti vállalkozás és az üzleti stratégia részletes leírása, beleértve az üzleti stratégiában az előző adóévhez képest bekövetkezett változásokat; valamint
- b) információk, azaz az ország-specifikus, ellenőrzött ügyletekre vonatkozó leírás és magyarázat, beleértve a következőket:
 - i. ügyletek (tárgyi és nem tárgyi eszközök, szolgáltatások, pénzügyek);
 - ii. számlák; valamint
 - iii. ügyletek értéke;
- c) összehasonlíthatóság-elemzés, azaz:
 - i. a tulajdon és a szolgáltatások jellemzői;

- ii. funkcionális elemzés (az elvégzett feladatok, a felhasznált eszközök és a vállalt kockázatok);
 - iii. szerződéses feltételek;
 - iv. gazdasági körülmények; valamint
 - v. egyedi üzleti stratégiák;
- d) a transzfer árképzési módszer(ek) kiválasztásának és alkalmazásának indoklása, azaz miért került sor egy bizonyos transzfer árképzési módszer kiválasztására és azt hogyan alkalmazták;
 - e) a belső és/vagy külső összehasonlítható adatokra vonatkozó esetlegesen rendelkezésre álló információk; valamint
 - f) a csoport vállalaton belüli transzfer árképzési politikája végrehajtásának és alkalmazásának leírása.

6. Az MNE számára lehetővé kell tenni, hogy egyes elemeket a fődokumentumba és ne az ország-specifikus dokumentációba foglaljon bele, feltéve, hogy ezt ugyanolyan részletességgel teszi, mint az ország-specifikus dokumentáció esetében. Az ország-specifikus dokumentációt az érintett tagállam által meghatározott nyelven kell elkészíteni még abban az esetben is, ha az MNE úgy döntött, hogy a fődokumentum részeként kezeli az ország-specifikus dokumentációt.

7. Az egy vagy több tagállamot érintő, ellenőrzött ügyletekre vonatkozó ország-specifikus információkat és dokumentumokat az összes érintett tagállam ország-specifikus dokumentációjának vagy a közös fődokumentumnak kell tartalmaznia.

8. Az MNE-k számára lehetővé kell tenni, hogy az ország-specifikus dokumentációt egyetlen dokumentáció-sorozatban állítsák össze (amely az adott ország összes üzleti vállalkozásáról tartalmaz információkat) vagy pedig az adott ország összes üzleti vállalkozásáról illetve tevékenységcsoportjáról külön ügymenetet készítsenek.

9. Az ország-specifikus dokumentációt az érintett tagállam által meghatározott nyelven kell elkészíteni.

2. SZAKASZ

A MULTINACIONÁLIS VÁLLALATOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS ALKALMAZÁSI SZABÁLYOK ÉS KÖVETELMÉNYEK

10. Az EU TPD használata önkéntes az MNE-csoportok számára. Egy MNE-csoport azonban dokumentációs célokból önkényesen nem csatlakozhat az uniós transzfer árképzési dokumentáció-megközelítéshez és nem is léphet ki abból, hanem konzisztens módon és folytonos jelleggel kell alkalmaznia az EU TPD-t az EU-n belül.

11. Egy EU TPD mellett döntő MNE-csoport ezt a megközelítést általában csoportosan alkalmazza az EU-n belüli vállalatokkal folytatott, ellenőrzött ügyletekbe bevont összes olyan

kapcsolt vállalkozás esetében, amelyre a transzfer árképzési szabályok vonatkoznak. A 31. cikkre figyelemmel egy EU TPD mellett döntő MNE-csoportnak ezért az 1. szakaszban ismertetett dokumentációt az érintett tagállambeli összes vállalatára – beleértve az állandó telephelyeket – vonatkozóan el kell készítenie.

12. Amennyiben egy MNE-csoport az EU TPD mellett dönt egy adott pénzügyi évet illetően, az MNP-csoport valamennyi tagja tájékoztatni köteles arról adóhatóságát.

13. Az MNE-nek vállalnia kell a fődokumentum időben történő elkészítését annak érdekében, hogy valamely érintett adóhatóság jogos kérésének eleget tudjon tenni.

14. Egy adott tagállam adófizetője EU TPD-jét kérésre hozzáférhetővé kell, hogy tegye az adóhatóság számára, az ügyletek komplex jellegétől függő ésszerű határidőn belül.

15. Az adóbevallást készítő adófizető felel a dokumentáció adóhatóság általi elérhetőségéért, a megfelelő dokumentáció összeállításának elmulasztása esetén pedig szankcióval sújtható. Ez az eset áll fenn akkor is, ha csoporton belül egy vállalat egy másik vállalat nevében készíti el és tárolja a dokumentációt. Egy MNE-csoport azzal, hogy az EU TPD alkalmazása mellett dönt, kötelezettséget vállal az EU-n belüli összes kapcsolt vállalkozással szemben a fődokumentum és a vonatkozó ország-specifikus dokumentáció nemzeti adóhatóságaihoz történő eljuttatására.

16. Amennyiben az adófizető adóbevallásában kiigazítja a függetlenség elve („arm’s length principle”) alkalmazásából származó, mérleg szerinti nyereségét, be kell nyújtania a kiigazítás kiszámításának módját bemutató dokumentációt.

17. Az ügyletek összesítését konzisztens módon, az OECD transzfer árképzési iránymutatásai 1.42. pontjával (amely lehetővé teszi azon ügyletek összesítését, amelyek olyan szorosan kapcsolódnak egymáshoz vagy annyira folyamatosak, hogy nem lehetséges azokat megfelelő módon külön-külön értékelni) összhangban kell végezni. Ezeket a szabályokat ésszerű módon kell alkalmazni, figyelembe véve különösen az ügyletek számát és összetettségét.

3. SZAKASZ

A TAGÁLLAMOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS ALKALMAZÁSI SZABÁLYOK ÉS KÖVETELMÉNYEK

18. Mivel az EU TPD az MNE-csoport transzferárainak vizsgálatához szükséges alapvető információcsomag, a tagállam jogosult arra, hogy hazai jogszabályaiban külön kérésre vagy adóellenőrzés során az EU TPD-hez képest több információt és dokumentumot kérjen be.

19. A kiegészítő információk és dokumentumok külön kérésre történő benyújtásához rendelkezésre álló időtartamot (ld. 18. pont) eseti alapon kell megállapítani, figyelembe véve a kért információk és dokumentumok mennyiségét és részletességét. Egyedi helyi szabályoktól függően a határidő ésszerű (az ügy összetettségétől függően esetlegesen változó) időtartamot kell, hogy biztosítson az adófizetőnek a kiegészítő információk összeállításához.

20. Az adófizetők elkerülik az együttműködés hiánya miatti szankciókat abban az esetben, ha megállapodtak az EU TPD megközelítés elfogadásában és külön kérésre vagy adóellenőrzés

során ésszerű módon és határidőn belül az EU TPD-n túlmutató, kiegészítő információkat és dokumentumokat szolgáltatnak (ld. 18. pont).

21. Az adófizetőknek az EU TPD-t – azaz a fődokumentumot és az ország-specifikus dokumentációt – csak az adóellenőrzés kezdetekor vagy külön kérésre kell benyújtaniuk az adóhatóság részére.

22. Ha a tagállam az adófizetőt arra kötelezi, hogy adóbevallásán kívül transzfer árképzéséről is szolgáltatson információt, ez az információ nem lehet több rövid kérdőívnel vagy megfelelő kockázatértékelési formanyomtatványnál.

23. Nem mindig szükséges lefordítani a dokumentumokat az adott ország nyelvére. A fordítással járó költségek és késedelem minimalizálása érdekében a tagállamoknak lehetőség szerint el kell fogadniuk az idegen nyelvű dokumentumokat is. Az EU transzfer árképzési dokumentációját illetően a vámhatóságoknak el kell fogadniuk a fődokumentumot, ha az az érintett tagállamok mindegyike számára érthető nyelven készült. A fődokumentum fordításait csak akkor kell rendelkezésre bocsátani, ha feltétlenül szükséges és csak külön kérésre.

24. A tagállamok nem kötelezhetik az adófizetőket a dokumentációnak a csoporthoz tartozó vállalatokra vonatkozó hazai jogszabályok követelményeiben megállapított, ésszerű határidőn túli megőrzésére.

25. A tagállamoknak a hazai és nem hazai összehasonlítható adatokat az ügyre vonatkozó egyedi tények és körülmények figyelembevételével kell értékelniük. A pán-európai adatbázisokban talált összehasonlítható adatokat például nem kell automatikusan elutasítani. A nem hazai összehasonlítható adatok használata önmagában még nem sújthatja nem-telepítés miatti szankcióval az adófizetőt.

4. SZAKASZ

A MULTINACIONÁLIS VÁLLALATOKRA ÉS A TAGÁLLAMOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS ALKALMAZÁSI SZABÁLYOK ÉS KÖVETELMÉNYEK

26. Amennyiben egy adott időszakra vonatkozó dokumentáció későbbi időszakokra is érvényes és továbbra is a független („arm’s length”) árképzést bizonyítja, helyénvaló lehet a későbbi időszakokra vonatkozó dokumentációban a korábbi dokumentációra hivatkozni, a teljes dokumentáció ismételt előállítása helyett.

27. A függetlenség („arm’s length”) elvét alkalmazó vállalkozások közötti tárgyalásokból származó dokumentumokat (például hitelszerződés vagy nagy volumenű szerződés) nem kell mellékelni a dokumentációhoz, ha a dokumentáció olyan megfelelő információkat tartalmaz, amelyek alapján megvizsgálható, hogy alkalmazták-e a független („arm’s length”) árképzést.

28. A leányvállalat és az anyavállalat által előállítandó dokumentáció típusai különbözhetnek egymástól, azaz a leányvállalatnak nem kellene az MNE-csoporton belüli kapcsolt vállalkozások közötti összes, határon átnyúló kapcsolatra és ügyletre vonatkozóan információt szolgáltatnia, hanem csak a szóban forgó leányvállalat vonatkozó kapcsolatairól és ügyleteiről.

29. Az adóhatóságoknak az adófizetőre kellene bízniuk, hogy az hol készíti el és tárolja dokumentációját, amennyiben a dokumentáció elégséges és kérésre időben benyújtásra került az érintett adóhatóságoknak. Az adófizetők számára ezért lehetővé kellene tenni, hogy szabadon megválasszák, központilag vagy decentralizált formában kívánják-e tárolni dokumentációjukat – beleértve az EU TPD-t.

30. Lehetővé kell tenni, hogy az adófizető szabadon megválaszthassa a dokumentáció tárolásának módját – függetlenül attól, hogy az papír, elektronikus formájú vagy egyéb rendszerű – , feltéve, hogy a dokumentáció megfelelő módon az adóhatóság rendelkezésére bocsátható.

31. Jól indokolt esetekben – pl. ha egy MNE-csoportot decentralizált szervezeti, jogi illetve működési szerkezet jellemez, vagy pedig egymástól teljesen eltérő termékkínálattal és transzfer árképzési politikával rendelkező több nagy osztályból áll, vagy ha nincsenek vállalaton belüli ügyletek, továbbá ha egy nemrégiben beolvadt vállalatról van szó – az MNE-csoportnak megengedhető, hogy egynél több fődokumentumot állítson össze vagy hogy az EU TPD elkészítése alól mentességet biztosítson egyes csoporttagoknak.

5. SZAKASZ

GLOSSZÁRIUM

MULTINACIONÁLIS VÁLLALAT (MNE) ÉS MNE-CSOPORT

Az OECD transzfer árképzési iránymutatásai értelmében:

- Az MNE egy MNE-csoporthoz tartozó vállalkozás.
- Az MNE-csoport két vagy több országban telephellyel rendelkező kapcsolt vállalkozások csoportja.

SZABVÁNYOSÍTOTT DOKUMENTÁCIÓ

Egységes, EU-n belüli, a dokumentációs követelményekre vonatkozó szabálygyűjtemény, amelynek alapján valamennyi tagállami vállalkozás külön és egyedi dokumentációs csomagokat hoz létre. Ennek a normatívabb megközelítésnek a célja egy decentralizált, de szabványosított dokumentáció-sorozat létrehozása, amelynek esetében egy multinacionális csoporton belül minden vállalkozás egységes szabályok figyelembevételével készíti el saját dokumentációját.

CENTRALIZÁLT (INTEGRÁLT GLOBÁLIS) DOKUMENTÁCIÓ

Az anyavállalat vagy a vállalati csoport központja által globális vagy regionális szinten elkészített, egységes, EU-n belül szabványosított és konzisztens dokumentációs csomag (fődokumentum). Ez a dokumentációs csomag szolgálhat a helyi és központi források segítségével összeállított ország-specifikus dokumentáció alapjául.

AZ EURÓPAI UNIÓ TRANSZFER ÁRKÉPZÉSI DOKUMENTÁCIÓJA (EU TPD)

Az uniós transzfer árképzési dokumentációs (EU TPD) megközelítés ötvözi a szabványosított és a centralizált (integrált globális) dokumentációs megközelítés szempontjait. Egy multinacionális csoport szabványosított és konzisztens árképzési dokumentációt készítene, amely két fő részből állna: i. egy olyan egységes dokumentáció-sorozatból, amely az EU-csoport valamennyi tagjára vonatkozó közös, szabványosított információkat tartalmaz (a „fődokumentum”), valamint ii. számos szabványosított dokumentáció-sorozatból, melyek mindegyike ország-specifikus információkat tartalmaz („ország-specifikus dokumentáció”). Egy adott országra vonatkozó dokumentáció-sorozat az adott országra vonatkozó szabványosított, ország-specifikus dokumentációval kiegészített közös fődokumentumból állna.

A DOCUMENTÁCIÓVAL KAPCSOLATOS SZANKCIÓ

Amennyiben nem tesznek eleget az EU TPD-nek vagy egy tagállam hazai dokumentációs követelményeinek (attól függően, hogy az MNE mely követelményeknek való megfelelést választotta), igazgatási (vagy polgári jogi) szankció kivetésére kerül sor akkor, amikor az EU TPD vagy a tagállam által megkövetelt hazai dokumentáció adóhatóságnak történő benyújtása esedékes volt.

AZ EGYÜTTMŰKÖDÉS HIÁNYÁVAL KAPCSOLATOS SZANKCIÓ

Igazgatási (vagy polgári jogi) szankció kivetésére kerül sor, ha az adóalany az adóhatóság külön kérése ellenére elmulasztja az EU TPD-n túlmutató, vagy egy tagállam hazai dokumentációs követelményeinek megfelelő (attól függően, hogy az MNE mely követelményeknek való megfelelést választotta) kiegészítő információk vagy dokumentumok időben történő benyújtását.

NYERESÉGGIIGAZÍTÁSSAL KAPCSOLATOS SZANKCIÓ

A függetlenség elvének („arm’s length principle”) be nem tartása miatt általában állandó összegű pótdíj, a transzfer árképzési kiigazítás bizonyos százaléka vagy adócsökkentés formájában vetnek ki szankciót.